

פרק א

(א) יש ארבעה שהם מחסרי כפורים עד שיביאו את קרבנותיהם. ויש ארבעה שמביאין קרבן על הזדון כשנגה.

אלו הן מחסרי כפורים: 1. הזב. 2. והזבה. 3. והיולדת. 4. והמצורע.
רבי אליעזר בן יעקב אומר: גר מחסר כפרה, עד שיזרק עליו הדם. ונזיר שצריך להביא קרבן כדי שיהיה מותר ליינו ותגלחתו וטמאתו.

(ב) אלו מביאין על הזדון כשנגה: 1. הבא על השפחה חרופה. 2. ונזיר שנטמא בטומאת מת. 3. ועל שבועת העדות. 4. ועל שבועת הפקדון.

(ג) חמשה מביאין קרבן אחד על עברות הרבה. וחמשה מביאים קרבן עולה ויורד.
אלו מביאין קרבן אחד על עברות הרבה: 1. הבא על השפחה ביאות הרבה. 2. ונזיר שנטמא טמאות הרבה. 3. והמקנא לאשתו על ידי אנשים הרבה. 4. ומצורע שנתנגע נגעים הרבה.
הביא צפריו לקרבן ואח"כ נתנגע - לא עלו לו, עד שיביא את חטאתו.
רבי יהודה אומר: עד שיביא את אשמו.

(ד) האשה שילדה ולדות הרבה, הפילה בתוך שמונים נקבה וחזרה והפילה בתוך שמונים נקבה. והמפלת תאמים.

רבי יהודה אומר: מביאה על הראשון ואינה מביאה על השני, מביאה על השלישי ואינה מביאה על הרביעי.

אלו מביאין קרבן עולה ויורד: 1. על שמיעת הקול, 2. ועל בטוי שפתים. 3. ועל טמאת מקדש וקדשיו. 4. והיולדת. 5. והמצורע.

ומה בין השפחה לבין כל העריות?

שהשפחה לא שותה להן לא בענש ולא בקרבן.

1. שכל העריות בחטאת, והשפחה באשם. וכל העריות בכבשה שהיא נקבה, ושפחה באיל שהיא זכר.

3. כל העריות אחד האיש ואחד האשה שוין במכות במזיד ובקרבן בשוגג, ובשפחה לא השנה את האיש לאשה במכות לשפחה שרק היא מקבלת ולא האיש, ולא את האשה לאיש בקרבן שרק הוא מביא קרבן ולא השפחה.

מסכת כריתות

כָּל הָעֲרִיּוֹת עֲשֵׂה בְהֵן אֶת הַמַּעֲרָה כְּגוֹמֵר, וְחַיֵּב עַל כָּל בִּיאָה וּבִיאָה אֲבָל שִׁפְחָה אִינוּ חַיִּיב אֲלָא הַגּוֹמֵר.

זֶה חֹמֵר הַחֲמִיר בְּשִׁפְחָה שֶׁעֲשָׂה בָּהּ אֶת הַמַּזִּיד כְּשׁוֹגֵג.

(ה) אֵיזוֹ הִיא שִׁפְחָה חֲרוּפָה?

כָּל שִׁחְצִיָּה שִׁפְחָה וְחֲצִיָּה בֵּת חוֹרִין, שְׁנֵאֲמַר: וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה (ויקרא ט), דְּבִרְי רַבִּי עֲקִיבָא.

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר: זֶה הִיא שִׁפְחָה וְדָאִית.

רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אֹמֵר: כָּל הָעֲרִיּוֹת מִפּוֹרְשׁוֹת, וּמֵה שְׂיֹר, אֵין לָנוּ אֶלָּא שִׁחְצִיָּה שִׁפְחָה וְחֲצִיָּה בֵּת חוֹרִין.

(ו) כָּל הָעֲרִיּוֹת, אֶחָד גְּדוֹל וְאֶחָד קָטָן, הַקָּטָן פְּטוּר.

אֶחָד עַר וְאֶחָד יָשׁוּן, הַיָּשׁוּן פְּטוּר.

אֶחָד שׁוֹגֵג וְאֶחָד מַזִּיד, הַשׁוֹגֵג בְּחֲטָאת וְהַמַּזִּיד בְּהַכֶּרֶת.